

Dagbesteding en GGZ

Wat zijn de ervaringen van mensen met een GGZ-achtergrond met dagbesteding en welke tips hebben zij?

Januari 2017

Lucy van der Linden, MERK-X advies en projectmanagement

Inhoudsopgave

1	Het Regionaal Platform Ervaringskennis; wie zijn wij?	blz. 3
2	Inleiding	blz. 4
3	Werkwijze: hoe zijn de ervaringen opgehaald?	blz. 5
4.1	Soorten activiteiten	blz. 6
4.2	Ontmoeting	blz. 7
4.3	Mogelijkheden om kansen of talent te ontwikkelen	blz. 8
4.4	Begeleiding	blz. 9
4.5	Het mixen van verschillende doelgroepen	blz. 10
4.6	Veranderingen in de dagbesteding door transities in de zorg	blz. 11
5	Samenvatting van tips	blz. 13

1 Het Regionaal Platform Ervaringskennis

Wie zijn wij?

De geschiedenis van het Regionaal Platform Ervaringskennis is begonnen in 2013 met een burgerinitiatief van mensen uit de cliëntenraden in de regio Nijmegen. In 2014 hebben alle lokale WMO-raden uit de regio zich aangesloten bij het initiatief en in de loop van de tijd zijn vele cliëntenorganisaties en de WMO-Denktank actief hierbij betrokken.

We hebben elkaar gevonden in de gedeelde visie dat het belangrijk is de ervaringen en tips van mensen die gebruik maken van zorg, hulp en/of ondersteuning uit de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) binnen het sociaal domein, de Jeugdwet en de Participatiewet een stem te geven. Ook ervaringen op het raakvlak van de Wet Langdurige Zorg (Wlz) liggen binnen ons werkveld.

Het RPE doet geen wetenschappelijk onderzoek, maar gaat op professionele en kwalitatieve wijze op zoek naar ervaringen van mensen in de Wmo. Het gaat er ons dan ook niet om, vast te stellen wat 'waarheid' is. Het gaat om subjectieve, persoonlijk gekleurde kennis van mensen, die voortkomt uit wat ze hebben meegemaakt. Hiermee geven we het perspectief van de gebruiker van de Wmo-voorzieningen een plaats in de driehoek regiogemeenten, aanbieders en gebruikers en kan men in de praktijk, in de uitvoering, in het beleid en bij de inkoop in de regio met de adviezen aan de slag gaan.

Meer informatie kunt u vinden op onze website: www.rpe-rvn.nl

2 Inleiding

Veranderingen in de GGZ (Geestelijke Gezondheidszorg) gaan gepaard met afbouw van door zorginstellingen centraal georganiseerde dagbestedingsvoorzieningen. Het gemeentelijk beleid is om dagbesteding meer in de eigen wijk en gemeente te organiseren en doelgroepen in dagbestedingsvoorzieningen te mixen. Voor de doelgroep GGZ betekent dit een andere setting, gemixte groepen en soms niet de dagbesteding of activiteit die aansluit bij hun behoefte.

In 2015 heeft het platform RPE in algemene zin ervaringen opgehaald over dagbesteding. Het rapport hierover is besproken in een regionale werkconferentie in 2016 voor cliënten- en WMO-raden. Bij de bespreking van het rapport bleek dat de opgehaalde ervaringen niet gespecificeerd waren naar doelgroep, leeftijd of beperking en dat het vooral ging om ervaringen van burgers in de gemeente Nijmegen. Aangezien het RPE een regionale werking heeft en we dat waar willen maken wordt met dit initiatief de nadruk gelegd op ervaringen in de regiogemeenten. Daarnaast worden met dit initiatief ervaringen en tips opgehaald van met name burgers met een GGZ-achtergrond omdat zij met grote veranderingen te maken hebben.

De dialoog

Met mensen in gesprek gaan en de dialoog voeren gaat het beste in een omgeving waarin met zich veilig voelt en vertrouwd is. Daarom is gekozen voor de aanpak waarbij zes à acht dagbesteding-locaties worden bezocht in de zeven regiogemeenten. Met medewerking van de cliëntenraden uit de regio wordt het initiatief uitgevoerd. Waar mogelijk wordt de gespreksleider geïntroduceerd door een van de leden van de cliëntenraad die zelf ook bezoeker is van de locatie.

De gespreksleider RPE zorgt voor een omgeving, ruimte waar de ervaringsdeskundige vrijuit kan spreken en heeft aandacht voor de veiligheid, vragen en mogelijke nazorg in en tijdens het gesprek. Alle verhalen zijn anoniem en zonder verwijzing naar persoon of organisatie genoteerd.

Namens het RPE danken we alle vertellers voor hun openhartigheid en spontaniteit om hun ervaringen te delen waarmee de kwaliteit van de dagbestedingsvoorzieningen versterkt en/of verbeterd kan worden.

3 Werkwijze: hoe zijn de ervaringen opgehaald?

De ervaringen zijn opgehaald op vijf dagbesteding-locaties in de regio (Druten, Malden, Ooij, Nijmegen, Groesbeek). De projectleider is op de locatie geïntroduceerd door een bezoeker van de locatie (via de cliëntenraad van het RIBW) of door de begeleider van de dagbesteding met wie vooraf telefonisch een afspraak was gemaakt.

De projectleider legde op elke dagbestedingslocatie eerst aan de hele groep uit wat het RPE is en wat het doel van de gesprekken was. Daarna konden de bezoekers van de dagbesteding aangeven of ze bereid waren een gesprek te hebben over hun ervaringen met dagbesteding en tips. Er zijn vijftien gesprekken gevoerd met bezoekers van de vijf dagbestedingsvoorzieningen.

De gesprekken hebben een-op-een plaatsgevonden op de locatie zelf in een aparte ruimte. Er was geen vaste vragenlijst, omdat juist een open dialoog aan de verteller meer de ruimte biedt om datgene te bespreken wat hij of zij belangrijk vindt. Dit levert, zoals u verderop kunt lezen in deze notitie, een mooi beeld op van hun ervaringen en tips.

Bij het lezen van de ervaringsverhalen is het belangrijk om mee te nemen dat bezoekers van dagbesteding een diversiteit aan achtergronden hebben en dat zij soms geen of juist nog veel begeleiding krijgen.

Verschillende soorten dagbesteding

Inloop

De inloopfunctie GGZ is de meest laagdrempelige vorm van dagactiviteit voor mensen met GGZ-achtergrond. De meeste inlopen bieden lotgenotencontact, toeleiding naar zorg, eenzaamheidspreventie en vroegtijdige signalering van problemen.

Arbeidsmatige dagbesteding

Arbeidsmatige dagbesteding is een vorm van werken met veel begeleiding. Bijvoorbeeld werk op een tuinderij, in een kantine, timmerwerkplaats. Arbeidsmatige dagbesteding biedt structuur en daginvulling. Het kan ook een manier zijn om de kans op een 'gewone' baan te vergroten.

Activiteit gerichte dagbesteding

De dagbesteding als dagactiviteit wordt georganiseerd voor mensen met een GGZ-achtergrond die zonder begeleiding of zorg niet in staat zijn zelfstandig te wonen of te leven. De activiteiten zijn vaak van een eenvoudig niveau en de toegang wordt geregeld via indicatiestelling voor twee of meer dagdelen per week.

4.1 Soorten activiteiten

De belangrijkste tip uit de verhalen is de variëteit in dagbestedings-activiteiten. Er leven veel goede ideeën bij de bezoekers zelf, maar hoe kunnen ze die handen en voeten geven? Het enthousiasme en de motivatie om iets voor elkaar te betekenen is aanwezig maar heeft meer stimulans of ruimte nodig vanuit de zorgorganisaties. 'Haal eruit wat er in zit!'

“Er mag meer ruchtbaarheid worden gegeven aan de inloop, tenslotte is iedereen hier welkom. Meer verschillende mensen, ook uit de buurt maakt dat het gezelliger is. Meer mensen betekent ook dat er meer verschillende activiteiten kunnen worden georganiseerd. We proberen wel dingen met de buurt te doen, bijvoorbeeld olieballen bakken met oud en nieuw, maar ja als dat met gesloten beurs moet is dat hartstikke moeilijk en gaat het enthousiasme er ook uit. Ik heb geprobeerd hier meer creatieve activiteiten op te starten, had een plan, overleg met de manager maar op de euro's gaat het dan niet door, zo jammer”

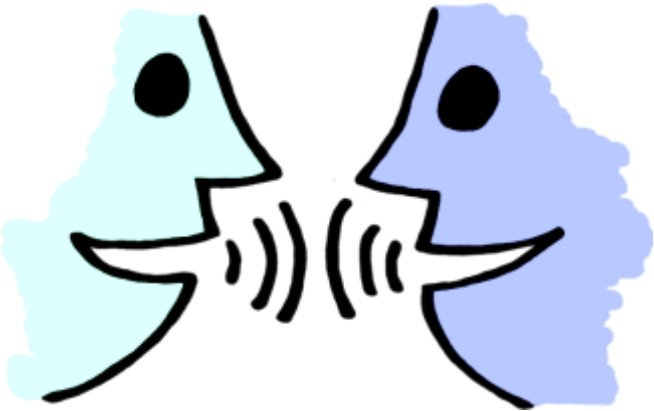
“Wat ik ontzettend mis is de creatieve werkplaats, daar kon ik wel een hele dag bezig zijn met kaarten maken, of schilderen. Nu moeten we afwachten wat de begeleiding voor activiteit in petto heeft, of wat er voor de mensen van Pluryn te doen is waar wij aan mee kunnen doen. Verder vind ik het wel fijn dat de inloop er is en dat ik hier “gewoon” naartoe kan, bij goede en slechte dagen.”

Vanwege de veranderingen in de dagbesteding en de bezuinigingen zijn lokale dagbesteding-locaties afgestoten of in een andere vorm verder gegaan, waarbij de variëteit van activiteiten is afgenomen. De vertellers geven aan bepaalde creatieve activiteiten te missen en dan met name de duur van de activiteit. Het feit dat inlooplocaties meer in de wijk, of dorp zijn geplaatst wordt als een positieve ontwikkeling gezien. Hierdoor ervaren de bezoekers het meer als samen en met elkaar en minder als “jij van het RIBW”.

De “beschutte” dagbestedings-locaties zijn er niet meer, dit is soms toch moeilijk te accepteren, het vraagt meer van de bezoekers zelf om te komen en te participeren en niet iedere bezoeker kan en wil dat. Hierdoor zijn bezoekers ook afgehaakt en komen niet meer, omdat het vertrouwde en “onder elkaar” er niet meer is.

De bezoekers geven aan graag iets te willen betekenen, waarbij het onderscheid tussen arbeidsmatige dagbesteding en inloopvoorziening wel moet worden gemaakt. Arbeidsmatige dagbesteding heeft een verplichtend karakter, waarbij de werkzaamheden al voor je geregeld zijn. Bij de inloop is het op vrijwillige basis, waarbij meer initiatief bij de bezoekers zelf ligt en ze van daaruit hun talent en kennis willen delen met anderen.

4.2 Ontmoeting

Op elke locatie is opgemerkt dat ontmoeting, onder de mensen zijn en structuur in dag-invulling de belangrijkste redenen zijn om naar de dagbestedings-locatie te gaan. De vertellers hebben allemaal wel een keer gezegd “Wat moet ik anders de hele dag doen...”

“Het onder de mensen zijn en blijven komen vind ik gewoon belangrijk, ik heb geen begeleiding meer maar ik vind contact zoeken wel moeilijk en hier binnenlopen is dan toch makkelijk, een dag is lang hoor als je niks anders te doen hebt. Jammer is wel dat we hier van 10.00 tot 16.00 binnen mogen zijn maar dat een activiteit of iets doen vaak maar een of anderhalf uur duurt, de rest van de tijd is het zitten, kletsen en koffiedrinken en soms word ik daar ook niet vrolijker van als iedereen zijn verhaal deelt en niemand daarop reageert. De begeleiding moet daar meer op sturen. Ik kom hier voor de lol niet om als psycholoog naar anderen te luisteren.”

Waarom naar de inloop?

De inloop is vrijblijvend, je hebt geen indicatie nodig om daarnaartoe te gaan. Daardoor is de opkomst en bezoekers wisselend, dat maakt het leuk maar ook lastig voor vaste bezoekers. Bij de inloop is iedereen welkom, maar wat de praktijk laat zien is dat het toch vooral mensen met een GGZ-achtergrond zijn die komen.

Daarnaast zijn het vooral bezoekers die niet of nauwelijks nog begeleiding hebben maar wel behoefte hebben aan sturing, dag-invulling of ontmoeting met mensen die niet meteen vragen stellen of zeggen waarbij ze zich ongemakkelijk voelen.

De inloop wordt als positief genoemd. Er is ruimte voor ontmoeting, er zijn activiteiten en de bezoekers hebben het gevoel ook iets bij te kunnen dragen door anderen te helpen of te kletsen met elkaar.

Wel zou er meer mogelijkheid tot inloop mogen zijn, een à twee dagdelen per week is niet veel als een week zeven dagen heeft. Met name het sociale aspect van het samen eten of koken wordt als zeer positief genoemd, omdat dat lastige momenten zijn als je zelf geen structuur in de dag hebt en je het lastig vindt om goed voor jezelf te zorgen.

4.3 Mogelijkheden om kansen of talent te ontwikkelen

“Wie had ooit gedacht dat na mijn verleden ik nog ooit gewoon zou kunnen werken. ‘Weet je, iedereen kan van het pad afraken en je moet dat ook zelf weer oppakken. De hulp en zorg is prima, maar je moet zelf de kansen zien en als de professionals dan een beetje meewerken is dat fijn. Ik zou misschien wel gewoon kunnen werken, maar ja dan moet ik er ook voor zorgen dat ik niet weer thuisblijf, of ruzie krijg, ik kan gewoon niet tegen opdrachten krijgen... Hier gaat dat prima, het biedt structuur, er wordt op me gelet en dat zorgt ervoor dat ik het niet wil verkloten.”

“Tsja, met alleen koffie drinken ontwikkel ik niet echt mijn talent. Ik zou veel meer kunnen doen, bijvoorbeeld een Repair-café opzetten, of mensen meenemen op stap die zelf geen auto hebben, maar ja als het niks mag kosten en alles aan de regeltjes van de zorgorganisaties moet voldoen dan houdt het voor mij snel op. Als ze het ons gewoon iets meer zelf laten regelen zat het hier zeker iedere dag veel voller... “

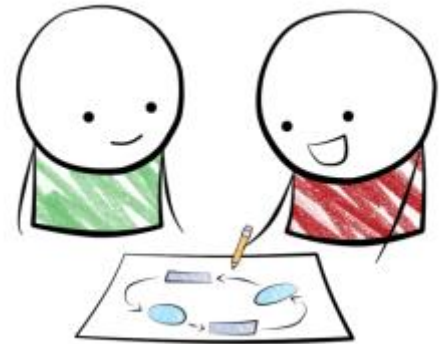
Nuttig zijn, bezig zijn, nieuwe dingen leren, samen actief dat zijn woorden die vaak genoemd zijn bij de vertellers van de verhalen. De variatie in activiteiten en initiatieven is zeer wisselend per locatie. Dit hangt samen met de locatie van de dagbesteding zelf, midden in het dorp of de wijk, of juist daarbuiten. Maar ook met de wijze waarop de bezoekers het zelf in willen vullen. Het ons en kent ons en “onder elkaar” zijn wordt als een belangrijk uitgangspunt genoemd. Onder elkaar in de zin van geen andere doelgroepen of mensen van de wijk erbij. Juist het even met mensen zijn die dezelfde achtergrond of zorgen hebben is fijn. De ervaring en beleving daarbij is per verteller verschillend.

Bij de inloop wordt de creatieve werkplaats het meest gemist, dat was voor de meesten bezoekers een plek om echt bezig te zijn letterlijk iets te creëren en de tijdsduur was vaak meer dan een uurtje, waardoor de dag ook daadwerkelijk was ingevuld. Het koffiedrinken en ontmoeten is een belangrijk sociaal aspect maar geeft niet het gevoel van voldoening als het gaat over eigen kracht en zelfvertrouwen wat een actieve activiteit juist wel meer versterkt. Er zijn onder de deelnemers wel ideeën om meer verbinding te maken met buurt, wijk of andere mogelijke deelnemers, hiervoor zouden verschillende vertellers graag een keer willen brainstormen met de zorgorganisaties om te kijken hoe en of er ideeën realiseerbaar zijn.

Tot slot valt op dat de meeste bezoekers een werkend verleden hebben en van daaruit talenten hebben en deze in willen zetten, maar door omstandigheden of mentale belasting betaald werken er niet meer in zit, maar het talent zeker nog aanwezig is alleen stimulans nodig heeft. Doordat de inloop vrijwillig en vrijblijvend is komt dit vaak niet ter sprake. In de contacten van de bezoekers zijn er ook geen andere personen die dat direct kunnen stimuleren. Wie zorgt er voor een steuntje in de rug als personen geen directe begeleiding of zorg gerelateerde contacten meer hebben, maar waar wel wordt opgemerkt dat ze wellicht meer willen of kunnen doen dan...?

4.4 Begeleiding

Bij alle locaties en activiteiten wordt aangegeven dat de vorm waarin de begeleiding wordt gegeven of aanwezig is een belangrijke factor is van hoe de dagbesteding of activiteit wordt ervaren. Vandaar dat er in dit advies onderscheid wordt gemaakt op verschillende thema's die daarbij genoemd zijn.

“Het is fijn als er begeleiding is, maar ze mogen best wat actiever zijn in hoe de ochtend of middag verloopt. We hebben ook al wel heel veel verschillende begeleiders gezien, ze doen hun best hoor, maar ja elkaar leren kennen heeft gewoon tijd nodig.” (inloop)

“Vroeger had je hier een begeleidster, ja die deed gewoon alles, kon je altijd bij aankloppen, luisterde altijd en als het nodig was hielp ze je even vooruit, jammer dat dat niet meer is. Gewoon iemand die er altijd is, een vast gezicht die ook snapt dat het soms even lastig gaat en ze hielp ook weleens “buiten het boekje”, gewoon omdat het nodig was.” (dagbesteding op indicatie gemixte groep)

“Dankzij de begeleiding ben ik nu vanuit een gesloten instelling hier aan het werk, het heeft wel vijftien jaar geduurd met therapie enz., maar ja, op een gegeven moment ging bij mij de knop om. Ik moet er zelf iets van maken en nu stuur ik hier de jongens aan. Ik kan goed met ze overweg en ook al ben ik geen begeleider. Ik doe wel gewoon mee met het teamoverleg en voel me hier op mijn plek. Wie had dat ooit gedacht dat ik nog anderen zou kunnen helpen. Die jongens hebben gewoon een beetje sturing nodig van iemand die snapt wat en hoe ze denken.” (arbeidsmatige dagbesteding).

Wat opvalt in de gesprekken zijn de reacties over begeleiding in alle vormen. De begeleiding wordt wel gezien als de “ruggengraat” van een activiteit. Als de begeleiding positiviteit, professionaliteit en enthousiasme uitstraalt wordt dat opgemerkt en overgenomen door de bezoekers.

Belangrijkste punt van aandacht is de manier waarop gecommuniceerd wordt tussen begeleiding en bezoeker. Het mag meer op een gelijkwaardige manier en soms wat meer sensitiviteit voor wat iemand wel of niet nodig heeft, bijvoorbeeld even een gesprekje onder vier ogen, of juist iets in de groep bespreekbaar maken als er irritaties zijn.

4.5 Het mixen van verschillende doelgroepen

Sinds 2015 zijn er steeds meer activiteiten waarbij gemixte doelgroepen aanwezig zijn (burgers met een verstandelijke beperking en met een ggz-achtergrond). Hierdoor ontstaat een nieuwe dynamiek in de groep en op locaties. Deze veranderingen heeft voor alle bezoekers een grote impact gehad, waarbij de aandacht voor tijdige informatie en inspraak te wensen overlaat. De bezoekers van een locatie met een GGZ- achtergrond voelen zich “te gast”, zeker als op de desbetreffende dag de begeleiding vanuit Pluryn wordt gedaan. Hierbij wordt opgemerkt dat deze begeleiders een andere achtergrond en wijze van benaderen hebben, die niet passend is bij de GGZ doelgroep. Onderling proberen de bezoekers wel te mixen tijdens de lunch en activiteiten, maar er blijft een “wij-zij” cultuur. Dit heeft vooral tijd nodig, maar ook inzet en ruimte voor gesprek vanuit de begeleiding. Alle gesproken bezoekers geven aan de ontwikkeling en mix van groepen niet erg te vinden, mits er ruimte is voor begeleiding met aandacht voor elkaars achtergrond en beperking.

4.6 Veranderingen in de dagbesteding door transities in de zorg

Wat zou jij anders doen of willen zien?

In elk gesprek is de vraag gesteld, wat zou jij graag morgen anders doen, of willen zien. De antwoorden daarop kunt u hieronder lezen, van praktisch tot mooie dromen....

“Mensen moeten gewoon lekker bezig kunnen zijn, soms neem ik mijn laptop mee en gaan we een film kijken of ga ik dingen op de computer aan ander uitleggen”

“Weet je wat een ‘consumer-runner’ is? Dat zijn vrijwilligers die zelfstandig een dagactiviteit draaien en zelf ook ervaring hebben met dagbesteding. Op die manier kan een locatie soms langer open zijn zonder dat er betaalde begeleiding bij hoeft te zijn. Laat de bezoekers meer zelf doen, maar bewaak wel dat ze niet overvraagd worden.”

“Ik zou best iets met horeca hier verder op willen zetten, dat kan best, de locatie is er, de aanloop is er, de faciliteiten nu nog een plan en een beetje steun. Kunnen we misschien ook onze eigen “kas” een beetje vullen voor leuke activiteiten waar af en toe wel budget voor nodig is”

“Zin geven” aan de dagbesteding en je talent

Belangrijkste tip: laat de bezoekers meer zelf doen, stimuleer kansen en begeleidt en faciliteer waar nodig Dat mag zeker binnen kaders en budget.

Vaak gehoord: Geef de dagbesteding letterlijk “zin” en maakt het “zinvol” voor de bezoekers, de omgeving (bijvoorbeeld de wijk) en de zorgorganisatie. Hier moet worden opgemerkt dat dit vooral bij de inloop wordt genoemd als tip of mogelijke verandering.

Communicatie

Zorg voor open en duidelijke communicatie over veranderingen of ontwikkelingen liever helderheid dan onduidelijkheid en voorzichtigheid. Hier kunnen de bezoekers ook zelf aan bijdragen, laat een brief lezen door een van de bezoekers of laat een bezoeker het aan de groep vertellen. Hierdoor wordt het geheel meer van elkaar en minder van de zorgorganisatie.

Werkplaats of creatieve activiteiten

Elke verteller (in totaal zestien personen) heeft aangegeven dat creatieve activiteiten die hij of zij leuk vindt om te doen bijdragen aan een stukje zelfvertrouwen en een goed gevoel. Vaak wordt de creatieve werkplaats genoemd als een plek die gemist wordt en waar geen directe andere activiteit voor in de plaats is gekomen. De vertellers gaven aan hier ook zelf een steentje aan bij te willen dragen door materialen te verzamelen (bijvoorbeeld in het bos voor bloemstukjes) of door zelf iets aan anderen te willen leren, waardoor er niet altijd kosten of begeleiding nodig zijn om met elkaar iets creatiefs te ondernemen.

In de regio Groesbeek werd het idee van een Repaircafé meegegeven, waarbij de wijk betrokken kan worden.

5 Samenvatting van tips

1. Ontmoeten, structuur en een zinvolle invulling geven aan de dag zijn belangrijke functies van dagbesteding. Dagbesteding wordt erg gewaardeerd.
2. Er mag meer ruchtbaarheid worden gegeven aan de inloop, in de wijk. Tenslotte is iedereen hier welkom. Meer verschillende mensen uit de buurt maakt dat het gezelliger is. Meer mensen betekent ook dat er meer verschillende activiteiten kunnen worden georganiseerd.
3. De “beschutte” dagbestedings-locaties zijn er niet meer, dit is soms toch moeilijk te accepteren. Het vraagt meer van de bezoekers zelf om te komen en te participeren en niet iedere bezoeker kan en/of wil dat. Hierdoor zijn bezoekers ook afgehaakt en komen niet meer, omdat het vertrouwde en “onder elkaar” zijn er niet meer is. Waar zijn die mensen gebleven?
4. Er wordt nog onvoldoende individueel maatwerk ervaren. Bij inloopvoorzieningen en activiteit-gerichte dagbesteding is er vooral behoefte aan: variatie in activiteiten; deskundige, stimulerende, faciliterende en vaste begeleiding; meer ruimte voor eigen initiatieven en het zelf organiseren van activiteiten. De begeleiding zou meer kunnen sturen op voor de doelgroepen GGZ gepaste vormen van activiteiten en initiatieven. Daarbij zijn creatieve werkvormen belangrijk, omdat deze bijdragen aan een stukje zelfvertrouwen en een goed gevoel.
5. Maatwerk berekent ook talenten ontwikkelen. Er is behoefte aan meer methodische en professionele aandacht daarvoor bij de begeleiding.
6. Er zijn onder de deelnemers ideeën om meer verbinding te maken met de buurt, wijk of anderen. Hierover zouden verschillende vertellers graag een keer willen brainstormen met de zorgorganisaties om te kijken wat er te realiseren is.
7. De begeleiding wordt gezien als de ‘ruggengraat’ van de dagbesteding. Gedrag en houding zijn belangrijk, want ‘besmettelijk’: als de begeleiding positiviteit, professionaliteit en enthousiasme uitstraalt wordt dat opgemerkt en overgenomen door de bezoekers.
8. Sinds 2015 zijn er steeds meer activiteiten waarbij gemixte doelgroepen aanwezig zijn (burgers met een verstandelijke beperking en met een ggz-achtergrond). Alle gesproken bezoekers geven aan de ontwikkeling en mix van groepen niet erg te vinden. Dit wel mits er voldoende aandacht en kennis aanwezig is bij de begeleiding over de aard van de beperkingen van bezoekers en hun talenten, mogelijkheden en wensen.
9. Verruiming van het aantal inloopmogelijkheden en activiteitgerichte dagbestedingsmogelijkheden in de week. Liefst ook een keer in de weekenden een activiteit, omdat sommige bezoekers dan juist niet naar de werk-gerelateerde dagbesteding hoeven maar wel een leuke weekend-activiteit willen doen, bijvoorbeeld sporten. Een weekend kan lang duren...